

Starca.

Povest grofa Leva Tolstega.

(Nadaljevanje.)

Jelisej je prišel domov. Žito je bilo že pospravljen s polja. Domaci so bili veseli, da se je vrnil njih starci. Izpravili so ga: kako in kaj, zakaj da se je ločil od tovarnika, zakaj je, ne da bi bil dosegel cilj, prišel domov.

"Bog ni hotel, izgubil sem med potjo denar in zgrešil tovarnika. Tako nisem mogel več naprej. Odputstite mi zavojlo Krista."

In dal je stari denar, kar mu ga je ostalo in je povpraševal po domačih stvarach. Vse je našel v redu, nica ni bilo zanemarjenega, živel so v miru in slogu.

Jefimova družina je izvedela isti dan o njegovem prihodu in je vprašala po svojem starem.

"Vaš stari je birkhtno hodil, tri dni pred sv. Petrom sva prišla vsaksebi; hotel sem ga doiti, a prišlo mi je marsikaj navskriž: izgubil sem svoj denar. Kako naj bi prišel naprej? Tedaj sem se vrnil."

Ljudje so se čudili, da se je moral takoj pametni človek vesti tako nemumno — je bil šel in ni došel, samo denar je zapravil. Čudili so se in potlej so pozabili. Tudi Jelisej ni več misil na to, čvrsto je poprijel za svoje delo; navozil s sinovo pomočjo drva zimo, matali z ženskami, pokrili šupu in oskrbel ulnjak. Deset panjev z zarodom vred je dal sosedu. Stara zradi zaroda ni hotela prav na dan z besedo, Jelisej pa je vedel, kaj je šlo sosedu: namestu deset sedemnajst panjev. Ko je bilo vse opravljeno, poslal je sina iskat dela. Sam se je spravil nad svoje zimsko opravilo: pletel je opanke iz ubja in dolbel panjove.

Ves dan, ko je ostal Jelisej v koci pri bolnih ljudeh, ga je čakal Jefim. Šel je bil samo malo naprej in se potem uisedel, čakal je in čakal, zaspal, se prebudil, sedel še nekaj časa — tovarniški nihilo. Jefim je gledal, kar mu niso pale oči iz glave. Že je izginilo solnce za dresoves — Jelisej nini. Če ni šel mimo? je premisljeval. Ali pa se je peljal mimo — kdo ga je vzel na voz — med tem ko sem jaz spal in me ni zapazil. A saj bi me bil moral videti. V stepi se lahko daleč vidi. Lahko bi šel nazaj, a morda gre on med tem naprej. Zgrevščina se — in potem je še slabše. Boljše da grem naprej, v prenočišču se potem dobiva.

Medpotoma se je sešel z nekim romarjem. Romar je nosil čepico in kuто, njegovi lasje so bili dolgi. Goro Atos je bil obiskal in zdaj je romar v drugi v Jeruzalem. Našla sta se v prenočišču, prišla v pogovor in potoval skupaj.

Srečno sta dospela v Odeso in čakala tri dni, da je odrinila ladja. Z njima je čakalo mnogo romarjev iz različnih krajov. Zopet je pozvedoval Jefim po Jeliseju — nihče ga ni videl.

Romar je ponui Jefima, kako treba napraviti, da se prepelje zastanj na ladji. A Jefim ga ni poslušal.

"Dan rajši denar," je rekel. "Zato sem ga vzel seboj."

Za vožnjo tja in nazaj je plačal štirideset rubljev; kupil si je kruba in slanikov za na pot in se ukreal z romarjem. Mornarji so dvignili sidra.

Prvi dan so se vozili izvrsno, proti večeru pa se je vzdignil veter, deževalo je, ladja se je gugal in valovi so jo preplavljali. Moški so se kregali, ženske so kričale; slabotnejši moški so tekali se min tja in si iskali prostora. Tudi Jefima se je poltol strah, a ni pokazal tega: kakor se je bil, ko je stopil na ladjo, uisedel na tla, poleg starih ljudi iz tambovske gubernije, tako je sedel vso noč in ves naslednji dan; držali so trdno svoje malhe in niso rekli nihcesar. Tretji dan je potihnilo.

Peta dan so se ustavili pred Carigradom. Nekaj romarjev se je dalo prepeljati na breg in so šli v cerkev sv. Sofije, ki jo imajo zdaj Turki. Tarsi je ostal na ladji. Čez štiriindvajset ur so odpulili naprej, se ustavili pred mestom Smirno, pred mestom Aleksandrijo, in dospeli srečno do mesta Jafe.

V Jafi so izkrali romarje: še je prišel čisto na-ospred. Moral je dobiti koga, ki ga je peljal. Pri izhodu ga gotovo najdem. Svojega romarja v kuti pustim in potem grem z Jelisejem; morda me spravi tudi na-ospred.

In vedno je pogledaval Jefin tja, da bi ne izgubil Jeliseja iz oči, a maša je bila pri kraju, romarji so se drenjali k srečišču, poljubili ga, in so polhal Jefina v stran. Zopet se je zabeležil za svoj denar. Tiščal je eno roko na mošnjo in se izkušal prenimiti. Prišel je grječe, jo hidil in hidil, ikal in iskal Jeliseja. Ne da bi ga bil arečal, je zapustil tempelj. Iskal ga je po

trijarhov samostan, molil in prižigali svečice. Od zunaj so si ogledali temelj vstajenja, ki hrani krsto Gospodovo; ista je tako zazidana, da jo je težko videti.

Prvi dan so obiskali samo celico egiptovske Marije, kjer je molila. Postavili so luči in pustili brati zahvalno molitev. Zarana so se hoteli udežiti maše na grobu Gospodovem, a je bilo že prepozno. Sli so v samostan Abrahamov — videli kraj, kjer je hotel darovati Abraham Bogu svojega sina. Potem so obiskali kraj, kjer je Kristus prikazal Mariji Magdaleni; potem cerkev Jakoba, brata Gospodovega. Vse kraje je pokazal romar in povsod je bil pustil, koliko denarja brez darovati in kje je treba postaviti luč.

Zopet so se vrnili v zavetišče. Ko so se ravno hoteli uleči, je romar prestrašen skočil pokoncu, preiskal svojo obliko, pretaknil vse...

"Ukradli so mi mojo mošnjo — triindvajset rubljev je bilo notri — dva bankovca po deset rubljev i za tri rublje drobič."

Zaloval je, tarnal. Kaj je bilo storiti? Legli so spat.

Ko se je Jefim ulegel počivat, ga je obšla skrušnjava. Niso okrali romarja, je premisljeval. Zdeleno se mu je, da oni ni imel nič denarja. Nikjer ni nič daroval. Mene je pustil plačevati, sam da mič in pri meni si je vzel rubelj. Tako je premisljeval Jefim in si očital: kaj bi slabu sodil človeka, grem si napravljati, nečem več misliti na to. A vedno zopet se je spominjal, kakor je imel romar piko na denar, in da ni prav nič verjetno, da bi mu bil ukral kdo mošnjo — denarja ni imel. Laže.

Zutraj zarana so šli k maši v veliko cerkev ustajenja, h grobu Kristovemu. Romar ni izpustil Jefima, šel je z njim skupaj.

Kako, vrvejte ljudi najrazličnejših narodov okoli cerkve! Rusi in Grki in Armenci in Turki in Sirci, nepregledna množica. Jefim je prišel z vsem tem ljudstvom k svetim vratom, šel mimo turške straže h krajcu, kjer so vzeli Kristusa s Krizem in ga mazili, in koder gori zdaj devet velikih svečnikov. Postavl je luč.

Potem ga je peljal romar po stopnicah navzgor na desno na Golgotu, na kraj, kjer je stal križ; Jefim je opravil svojo molitev. Pokazali so mu razpok, kjer se je odprla zemlja dol do pekla, pokazali mu tisti kraj, kjer so roke in noge Gospodove z žebli pribili na križ, pokazali mu Adamov grob, kjer je Kristova kri tekla na njegove kosti. Prišli so do kamna, koder je sedel Kristus, ko so ga trnjem kronali; k stebru, kamor so ga privzeli, ko so ga bičali. Potem je videval Jefin kamen z luknjama za nogi Kristovi. Hoteli so pokazali še več, a ljudstvo je silišlo naprej: vsi so hiteli, da bi prišli v grobno kapelo, k rakvi Gospodovi. Tuja maša je bila pri kraju, začela se je pravoslavna. Jefim je šel z ljudstvom h kapeli.

Hotel se je iznebiti romarja, ki se mi ni delo pošten, a ta ga ni izpustil, in tako sta šla skupno h grobu Gospodovemu. Hotela sta stopili spredaj, nista prišli skoz množico, ki se je rnila in drenjala, tako da ni mogel človek ne naprej in obresti.

Naslov je ta:

Ne trpite za reumatizmom.

Drgnite otekle in bolne ude z

Dr. RICHTERJEVIM

SidroPainExpellerjem

in čudili se bodoči radi hitrega ozdravljenja. — Rabil sem Vaš Pain Expeller 20 let drugod in tukaj iz izbornimi vspetki v slučajih reumatizma prehlajenja, bolezni v križu in sličnih pojavov. Sedaj ne morem biti brez njega.

Rev. H. W. Freytag, Hamel, III.
Na vsaki steklenici je

"sidro".
25 in 50 cent. v vseh lekarneh.
F. Ad. RICHTER & CO.
215 Pearl St., New York.

prenočiščih, a nikjer ga ni našel. Ta večer tudi romar ni prisel. Izginil je in bil tudi rublje ni bil oddal. Jefim je ostal sam.

Naslednjega dne je šel zopet h kapeli božjega groba v spremstvu enega starec iz tambovske gubernije, s katerim se je vozil na ladji. Hotel je priti na-ospred, a zopet so ga sprehali nazaj, in postavil se je k stebru in je molil. Gledal je naprej — pod svetilki, tik ob grobu Gospodovem, na prvem mestu je stal Jelisej, roke razprostre kakor duhovnik pri altariju, in njegova pleša je svetila preko oči glav. Zdaj ga ne izpustim se mu, če je misil Jefim. Posrečilo se mu je, da je zdenje v ospredje — Jelisej ni bilo.

(Konec prih.)

TIKET za brzoporan dobijš za ktero družbo hočeš najcenejši v bodeč najsošidljive poštevščini pri **FR. SAKSER CO.**, 109 Greenwich Str., New York, zato naj se vsak Slovenec na nega obrne.

za brzoporan dobijš za ktero družbo hočeš najcenejši v bodeč najsošidljive poštevščini pri **FR. SAKSER CO.**, 109 Greenwich Str., New York, zato naj se vsak Slovenec na nega obrne.

Denarnih prejemkov in izdatkov v letu 1906

20 milijonov kron.

Hranilnih vlog sklepom 1906. leta

3 milijone kron.

Varnostnih prihrankov 80 tisoč kron.

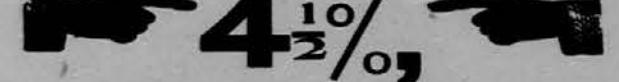
GLAVNA POSOJILNICA

poprej

GLAVNA SLOVENSKA HRANILNICA in POSOJILNICA

registr. zadruga z neom. zavez. v Ljubljani, Kongresni trg št. 15, nasproti nunske cerkve

sprejemain izplačuje hranilne vloge ter jih obrestuje po

to je od vsach 100 kron 4 K 50 vin, in sicer takoj od dneva vložitve pa do dneva dviga, da tako vlagatelj, bodisi da vloži bodisi da dvigne začetkom, v sredi ali koncem meseca, ne izgubi nič na obrestih. Za vložene zneske pošilja vložne knjižice priporočeno poštne prosto. Hranilnica šteje čez 500 članov, ki reprezentujejo 5 milijonov kron čistega premoženja. Ti člani jamčijo, vsled registrirane neomejene zavezane zavoda, s celim svojim premoženjem za vloge, tako da se kaže izgube ni bat. Zatoraj pozivljamo vsacega Slovencev v Ameriki ki se misli povrniti domovino, da svoje prihranke direktno pošilja v slovensko hranilnico v Ljubljano, s čemur se obvaruje nevarnosti, da pride njegov s trudem prihranjeni denar v neprav roke in ima ob jedinem to dobro, da mu ta takoj obresti.

Naslov je ta:

GLAVNA POSOJILNICA

v Ljubljani, Kranjsko, Avstrija.

Predsednik: Dr. Matija Hudnik.

Denarne pošiljative iz Zed. držav in Canade posreduje g. FRANK SAKSER CO., 109 Greenwich St., New York.

Tako je stal Jefim, molil in gledal na-ospred v kapelo, kjer je gorelo nad grobom šestintrideset svetilki; ko je pogledal preko glav, kako čudo! Ravno pod svetilkami, prvi od vseh, je stal star mož v sivem kaftantu, pleša se je svetila čez vso glavo kakor pri Jeliseju Bodrovem. Podoben je Jelisej, se premisljeval, pa saj ne more biti. Pred meno ni mogel priti sem, teden pred nam je bila odšla zadnja ladja — in na naši ladji ga ni bilo, viden sem vse romarje.

Starce je opravil svojo pobožnost in se priklonil trikrat: enkrat naprej pred Bogom in potem pred pravovernika na obeh strani; in čim je obrnil glavo na desno, ga je spoznal Jefim. On je bil Bodrov sam! Crna, kobra bradica, ob liečih osivelah, in obvini in nos in ves obraz — Bodrov je! On sam je, Jelisej Bodrov!

Jefim se je veselil, da je našel tovarnika, in se obenem čudil, kakor je došel Jelisej pred njim.

Ej Bodrov, si je rekel, kako ti je prišel čisto na-ospred. Moral je dobiti koga, ki ga je peljal. Pri izhodu ga gotovo najdem. Svojega romarja v kuti pustim in potem grem z Jelisejem; morda me spravi tudi na-ospred.

In vedno je pogledaval Jefin tja, da bi ne izgubil Jeliseja iz oči, a maša je bila pri kraju, romarji so se drenjali k srečišču, poljubili ga, in so polhal Jefina v stran. Torej se je zabeležil za svoj denar. Tiščal je eno roko na mošnjo in se izkušal prenimiti. Prišel je grječe, jo hidil in hidil, ikal in iskal Jeliseja. Ne da bi ga bil arečal, je zapustil tempelj. Iskal ga je po

NAZNALILO.

Slovenko katoličko podporno društvo SV. JOŽEFA, št. 12 J. S. K. J., Allegheny, za Pittsburgh, Pa., in okolico, ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu.

Družstvenikom se naznanja, da bi se istih v polnem številu udeleževali ter redno donašali svoje mesečne prispevke. Nekteri udje, ki se radi oddajajoči ali dela ne morejo se udeležiti, naj svojo mesečno na nekaterega izmed izvršujočih uradnikov pod spodaj navedeno naslovom dopoščajo.

Predekin Josip Čekuta, 34 Villa St., Allegheny; podpredsednik Ivan Boštar, 57 Villa St., Allegheny; tajnik Josip Muška, 57 Villa St., Allegheny; blag. tajnik Fran Straus, 101 Villa St., Allegheny; blagajnik Ivan Arch, 79 High St., Allegheny; zastopnik Ferdinand Volk, 122 42nd St., Pittsburgh. — Odbor: Nick Povše, 29 Tell St., Allegheny; Fran Golob, 57 Villa St., Allegheny; Jak Lauric, 5102 Butler St., Pittsburgh; Ivan Kášek, 853 Perry St., Allegheny.

Predekin Josip Čekuta, 34 Villa St., Allegheny; podpredsednik Ivan Boštar, 57 Villa St., Allegheny; tajnik Josip Muška, 57 Villa St., Allegheny; blag. tajnik Fran Straus, 101 Villa St., Allegheny; blagajnik Ivan Arch, 79 High St., Allegheny; zastopnik Ferdinand Volk, 122 42nd St., Pittsburgh. — Odbor: Nick Povše, 29 Tell St., Allegheny; Fran Golob, 57 Villa St., Allegheny; Jak Lauric, 5102 Butler St., Pittsburgh; Ivan Kášek, 853 Perry St., Allegheny.

Predekin Josip Čekuta, 34 Villa St., Allegheny; podpredsednik Ivan Boštar, 57 Villa St., Allegheny; tajnik Josip Muška, 57 Villa St., Allegheny; blag. tajnik Fran Straus, 101 Villa St., Allegheny; blagajnik Ivan Arch, 79 High St., Allegheny; zastopnik Ferdinand Volk, 122 42nd St., Pittsburgh. — Odbor: Nick Povše, 29 Tell St., Allegheny; Fran Golob, 57 Villa St., Allegheny; Jak Lauric, 5102 Butler St., Pittsburgh; Ivan Kášek, 853 Perry St., Allegheny.

Predekin Josip Čekuta, 34 Villa St., Allegheny; podpredsednik Ivan Boštar, 57 Villa St., Allegheny; tajnik Josip Muška, 57 Villa St., Allegheny; blag. tajnik Fran Straus, 101 Villa